

Dictum

- 1) Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) moet aldus worden uitgelegd dat de verstrekking van onjuiste informatie door een handelaar aan een consument, zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, moet worden aangemerkt als „misleidende handelspraktijk” in de zin van die richtlijn, ook al had die verstrekking van informatie slechts op één consument betrekking.
- 2) Richtlijn 2005/29 moet aldus worden uitgelegd dat een handelspraktijk die voldoet aan alle in artikel 6, lid 1, van die richtlijn genoemde criteria om te kunnen spreken van een misleidende praktijk jegens de consument, als oneerlijk en daarmee als verboden op grond van artikel 5, lid 1, van de richtlijn kan worden aangemerkt zonder dat nog behoeft te worden nagegaan of die praktijk ook in strijd is met de vereisten van professionele toewijding in de zin van artikel 5, lid 2, onder a), van de richtlijn.

⁽¹⁾ PB C 304 van 19.10.2013.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 14 april 2015 — Raad van de Europese Unie/Europese Commissie

(Zaak C-409/13) ⁽¹⁾

(Beroep tot nietigverklaring — Macrofinanciële bijstand aan derde landen — Besluit van de Commissie om een voorstel voor een kaderverordening in te trekken — Artikelen 13, lid 2, VEU en 17 VEU — Artikel 293 VWEU — Beginsel van toedeling van bevoegdheden — Beginsel van institutioneel evenwicht — Beginsel van loyale samenwerking — Artikel 296 VWEU — Motiveringsplicht)

(2015/C 198/05)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: G. Maganza, A. de Gregorio Merino en I. Gurov, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Smulders, P. Van Nuffel en M. Clausen, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verzoekende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, J. Vlácil en J. Škeřic, gemachtigden), Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordiger: T. Henze, gemachtigde), Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: M. Sampol Pucurull, gemachtigde), Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues, D. Colas en N. Rouam, gemachtigden), Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door P. Gentili, avvocato dello Stato), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: M. Bulterman, B. Koopman en J. Langer, gemachtigden), Slowaakse Republiek (vertegenwoordiger: B. Ricziová, gemachtigde), Republiek Finland (vertegenwoordiger: H. Leppo, gemachtigde), Koninkrijk Zweden (vertegenwoordigers: U. Persson en A. Falk, gemachtigden), Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: V. Kaye, gemachtigde, bijgestaan door R. Palmer, barrister)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Raad van de Europese Unie wordt verwezen in de kosten.

- 3) De Tsjechische Republiek, de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, het Koninkrijk der Nederlanden, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 274 van 21.9.2013.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 16 april 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer/Hans Angerer

(Zaak C-477/13) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2005/36/EG — Artikel 10 — Erkenning van beroepskwalificaties — Toegang tot het beroep van architect — Opleidingstitels die niet zijn opgenomen in bijlage V, punt 5.7.1 — Begrippen „bijzondere en uitzonderlijke reden” en „architect”)

(2015/C 198/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer

Verwerende partij: Hans Angerer

in tegenwoordigheid van: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Landesrechtsanwaltschaft Bayern als Vertreter des öffentlichen Interesses

Dictum

- 1) Artikel 10, onder c), van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 279/2009 van de Commissie van 6 april 2009, moet aldus worden uitgelegd dat de aanvrager die in aanmerking wil komen voor het algemeen stelsel van erkenning van opleidingstitels als vervat in titel III, hoofdstuk I, van deze richtlijn, niet alleen moet aantonen dat hij in het bezit is van een opleidingstitel die niet in bijlage V, punt 5.7.1, daarbij is opgenomen, maar ook dat er sprake is van een „bijzondere en uitzonderlijke reden”.
- 2) Artikel 10, onder c), van richtlijn 2005/36, zoals gewijzigd bij verordening nr. 279/2009, moet aldus worden uitgelegd dat het begrip „bijzondere en uitzonderlijke reden” in de zin van die bepaling verwijst naar de omstandigheden die ertoe hebben geleid dat de aanvrager niet in het bezit is van een in bijlage V, punt 5.7.1, bij de richtlijn opgenomen titel, waarbij die aanvrager echter niet met goed gevolg kan aanvoeren dat hij over beroepskwalificaties beschikt die hem in zijn lidstaat van oorsprong toegang geven tot een ander beroep dan het beroep dat hij in de ontvangende lidstaat wil uitoefenen.